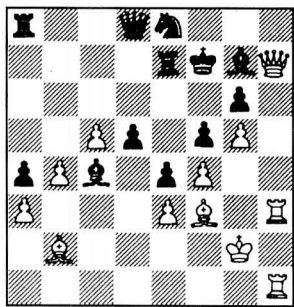

Escacs

Carles Fontgivell

PROBLEMA D'ESCACS

Les blanques juguen i guanyen.
SOLUCIÓ:

1.- DXp+! i les negres abandonen (Si 1... RxD; 2.- A5T+R2T; 3.- a7a+ i mat a la següent jugada

Imatges

Foto: Daniel Colomé i Jordi Munné

Sabeu on es troba aquest balcó?

SOLUCIÓ:

A la plaça petita núm 9

Sense marro, malo

Joan de la Sisqueta del Quiosc

El bon jan del director ha tingut l'amabilitat d'invitar-me, ras i curt, a fer l'article del marro, que ve a ser com una glossa dominical de trona. Amb això vull dir que deu ser difícil fer-la sempre un mateix i per això es veu que reparteix la feina entre gent plomífera de confiança, no com una loteria premiada, sinó més aviat com una pedrera. Què hi farem, vatua a l'olla! I què puc dir, jo, si de casa a la feina i de la feina a casa, no participo de tertúlies ni d'actes locals on es pugui posar cullerada. Això si, la meva feina és en aquest sentit com un observatori, i sempre s'escolten coses, tot i que no és freqüent que des de l'altra costat de la barra els del nostre ofici hi participem. Ah!, no ho havia dit, però jo sóc cafeter -no que prengui cafè, sinó que en dono, pagant, és clar. Bé, de fet als del meu ofici ja no ens denominen com a cafeters, sinó del gremi de l'hosteleria, o de la restauració si -com és el meu cas- donem algun plat combinat, una amanideta i un tall de carn a la brasa... Però al que anàvem, que és tard i vol ploure: de què carall puc parlar jo? Doncs home, comptat i debatut, i ara que hi penso, potser que sigui el més indicat per a parlar de marro, ja que aquí, al bar, se'n fa a senalles. Cada cafeterada produeix uns vint-i-cinc grams de marro, segons si es tracta d'un cafè espès, americà, curt, amb llet, irlandès, etc. Per cert, algunes dones, d'ençà que escolten la "Botica de la abuela", que me'n venen a buscar, perquè diu que va bé per les plantes i, fins i tot, diu que ben rebaixadet i rebullit amb fulles d'olivera i pàmpols de figuera de cuixa de dona barrejat amb mel de flors de safrà, el xarop va bé per a fer venir amors als de la tercera edat, i com que són tants i tan trempadets... Val a dir que, de primer, els ho regalava, però tant i tant venir a buscar-ne i no tenir la delicadesa de prendre's un vi ranci, que ara els hi ho cobro: faig bossetes d'una lliura, i vint drets de caixa. Oli en un llium. Bé, però no és de negocis del que vull parlar, sinó del poc marro que diu la gent que hi ha a Riudoms. Em refereixo al marro polític o cultural, al marro que produeix aquella crítica acidosa i rica de cada dia i que ens fa tenir desperts com si ens haguéssim pres el líquid que produeix el marro. Es veu que, pel que sento, tot és més mort que el lledoner de Sant Antoni. Fins i tot ara no tenim mossèn que criticar, perquè el nou que ha vingut es veu que és més bo que un llonguet amb llonganissa a la brasa, amb poltonet de vi del Priorat inclòs. Es veu que, finalment, s'ha complert la filosofia d'aquella famosa lletra del "tot va molt bé, senyora baronessa..." Un caçador d'aquells que ve a fer la copeta dominical abans d'anar al conill, em deia que, fins i tot, de conills ja no se'n cacen com abans, a Riudoms. Es veu que això del conill m'ho deuria dir amb segones de canvi, perquè és un troner que només busca als caus on sap que l'amo de la casa no hi és, i ja se sap quina escopeta no deu descarregar... En fi, que de marro ja només en queda el que fa el cafè de les cafeteres i, si seguim així, aviat caldrà canviar el nom de la secció. Vatua a l'olla!